

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah
in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično pri-
logo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike
stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celo-
letno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celo-
letno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike
stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno
5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja
upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko
humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnistvo:

Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase
se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in
zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
st. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radižoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Po „jubilejnih dneh“.

Ko se je začelo v jeseni pisati
o koroškem jubileju — se je mislilo,
da se bo do 18. marca marsikaj pri-
pravilo. Začela so se predavanja,
razne prireditve etc. K vsemu se
je pridružil oni koroški škandal, ki
se je obravnaval v parlamentu in v
kranjskem deželnem zboru. Izhajali
so članki, pojavile so se interpela-
cije, pripravljali so se protestni sho-
di. Vse to je povzdignilo naše skrom-
no zanimanje za Korošce.

Tik pred jubilejem pa so se do-
godile v Trstu stvari, ki slovenskega
človeka ne morejo pustiti hladnega.
Začel se je boj na Revolteli in na
tržaških ulicah. Proti italijanskemu
nasilju so takoj protestirali dalmat-
inska mesta, protestiralo je dijaštvo
v Pragi, v Gradcu, na Dunaju, v
Brnu sploh — vsa jugoslovanska jav-
nost se je zavzela za Trst. Ljubljana
je molčala. Inela je vzroka dovolj,
da bi bila izpregovorila: Odločevalo
se je na Dunaju vprašanje glede vse-
učilišča napadi na Revolteli so za-
hlevali protest. — Koroški jubilej je
bil pred durmi. Pred nekaj tedni je
bil naznanjen javen shod zaradi pra-
žaljških besedij v koroški učni knjigi
— ko pa je prišel jubilejni dan, ob
katerem bi bilo treba manifestirati
za pravice koroškega Slovenstva —
se Ljubljana ni zganila.

Da so klerikalci pozabili na shod
je razumljivo, razumljivo je tudi, da
dež. šolski svet ni odredil na šolah
skupne proslave — ampak v Ljubl-
jani je tudi t. zv. napredna javnost,
tu so t. zv. narodni krogi. Ljubljana
ima pet naprednih poslancev...

V Ljubljani je bilo dvoje skrom-
nih proslav: predavanje »Akademij-
je« in koncert »Ljubljanskega Zvo-
na«. — V Trstu je bil protestni shod,
v katerem se je pela »Pesem koroških
Slovencev«, na jesenicah je bila
slavna predstava z živo sliko
ustoličenja. V Ljubljani je bilo vse to
nemogoče. Pustimo v nemar, da je
bila gospoda na kabaretu, ki bi se bil
lahko za par dni poročil — tudi
sicer bi se ne bil za jubilej v Ljubl-
jani nihče zmenil, da se ni pojavil di-
jaški štrajk — in namesto, da bi se
bila vsaj tu Ljubljana spomnila svoje
dolžnosti — je prišel »Slovenec« z
denuncijacijami.

Ni čuda, da ves slovenski svet
gleda z nezaupanjem na Ljubljano in
da je »slov. narodno in kulturno
središče« samo še stavek, ki vzbuja
smeh —

Povedali smo že v nedeljo par
misli o Ljubljani. Na jubilejni dan je
pokazala, da je res, kar smo pisali o
njej.

Belokranjska želez- nica.

Delo na novi progi se zopet pri-
čenja. Tir je položen že skoraj povsod
— nekateri urezi še nagajajo. Kolodvori in
čuvajnice so že narejene. Če bodo plačali
delavce, kot se spodobi, bode lahko piskal v maju
železni konj preko Gorancev. Proga
od Metlike do Karlovca se je pričela
kasneje graditi, pa vozi vlak že par
mesecev od Bujarcev do Karlovca. Delavci
so razne narodnosti, naj-
več je še Hrvatov in sicer dalmatin-
skih, ki delajo po ceni.

Narodno obrambna društva naj
bi obrnila vso pozornost na progo od
Birčne vasi do Črnomlja, ki tvori ta-
korekto narodnostno mejo. Kočevsko.
Sulferajn je postavil res lično
šolo na Lazih za tistih par kočevskih
otrok, v Rožnem Dolu pa je sloven-
ska šola v taki leseni bajti, da je
škandal. In še za bajto plačuje na-
jemno mesto dežele Družba C. in
M. Na Uršnih Selih se čuje, da name-
ravajo še le začeti zidati enorazred-
no ljudsko šolo, za katero se bode
kdo nazadnje zmisllil, da mora biti
utrakvistična.

Tudi v gospodarskem oziru je zelo
klaverno ob novi progi. Gostilne in
trgovine so izključno v čifutskih in
švabskih rokah. Privranci lahko
vidijo zaspanost naših ljudi in osta-
nejo pri nas, a naš slovenski kapital
bo šel na tuje.

Kdo bo seveda pri nas gledal
na take »malenkosti«, glavno je, da
se medseboj pošteno zlasamo in po-
bijemo, tuji naj imajo pa mir pred
nami. Bog zna, kdaj se bodo odprle
oči zaslepljenim in kdaj neki se bodo
začele zopet sile v to uporabljati, za
kar bi se morale, ne pa da ginejo v
neplodnem medsebojnem klanju?

Slovenska zemlja.

OVSIS PRI PODNARTU.

Iz naše male vasice se pač le
redkokdaj kaj bere po časopisih.
Smo pravzaprav zelo blizu daleč na
okoli razupitega naprednega Pod-
narta, toda pri nas je bilo dosedaj
vedno popolnoma mirno, dokler nis-
mo lansko leto dobili novega dušne-
ga pastirja z imenom Josip Odcepek.
Naš namen je, da ga nekoliko popi-
šemo širši javnosti. Ta možiček se
odlikuje pred vsem po dveh stvarih.
Prvič je zelo male postave, drugič pa
prav nič ne ve.

Ovsiški farani smo imeli poprej
jako dobrega župnika g. N. Križaja,
kateri je bil kot duhovni povsod zelo
priljubljen in za ubožce kot za našo

malo cerkev najboljša podpora. Se-
daj je ta g. že v pokoju v Kamniku.
Ni nam samo olepšal našo cerkev,
napravil je tudi novo pokopališče in
še mnogo drugega. Spoštovalo ga je
vse, otroci in odrasli. Zato čast ta-
kemu duhovniku!

A sedanji naš župnik pa je kakor
noč pa dan proti prejšnjemu. Celo
otroci pravijo, da je možiček male
postave, pa zelo neumne glave. Pra-
vijo, da je tak kot mal petelinček, ki
nima ostrog. Ta možiček je tudi zelo
slab govornik in tudi zelo pozabljiv,
tako da v kratkem ne ve kaj je po-
prej govoril. Pa tudi po hišah pozab-
lja zelo rad kakšne stvari n. pr. pa-
stirske liste, katere potem otroci
prebirajo. Da pa ima poleg vsega te-
ga zelo dolg jeziček, je pač umljivo.
Ravno pretečeno nedeljo se je spr-
vil tudi nad napredne liste in rekel,
da samo lažejo. Priporočal je vse
klerikalne liste od umazanega »Do-
moljuba« do podrepnega »Gorenj-
ca«. Napredne liste se tudi ne sme
brati ker lažejo po njegovem, ako pa
se laže klerikalen list, pa se je zgo-
dilo to morda samo po pomoti. Seveda
veliko jih je, ki take stvari verjame-
jo, zato pa je tako slabo na svetu.
Spravil se je tudi nad g. Križnika in
našega gospoda župana. Rekel je,
ako me imate količkaj radi, ubogaite
me in držite se mojih listov, ko bo
pa prišla volitev, pa volite drugega
župana. Rekel je celo, da ako ga bo-
do farani ubogali, potem ostane še
tu, drugače pa gre. No mi farani bi
bili s tem prav zadovoljni, saj ga
razum štirih podrepnikov nismo prav
nič prosili naj pride k nam. Ako mi
je po volji lahko kar gre, nam je
prav. Povem mu odkrito, da bomo
lažje dobili drugega kot pa kmet
pastirja ali dekla. Ako bi nas hotel
zapustiti bi bili prav zadovoljni in

radi mu damo še kaj po vrhu ter
mu poleg tega zvozimo vso opravo
pa magari tudi na Koprivnik. Da mu
pa sedanji župan ni všeč pa radi ver-
jamemo. Zato bomo pri prihodnjih
volitvah na njegovo povelje volili nje-
govo kuharico. Seveda, rajši se naj
drži cerkve in šole, nas farane pa pri
miru pusti. Politika ni za Vas g. Od-
cepek. Naj se gre zato učiti k sosedu
v Besnico. Toliko smo se namenili
poročati z danes. Morda se pa še kaj
oglasimo, ker razdiračev ne ma-
ramo.

Ovsiški farani.

TRBOVLJE.

Sedanji šele zvemo prav čedne
stvari o zadnjih občinskih volitvah.
V celi trboveljski občini je znano ka-
ko so razni rudniški mešetari letali
okrog naših volilcev »glihali« za gla-
sove, obljubovali razne dobrote od
strani nemške gospode pri rudniku.
Ako niso z lepim nič dosegli, so za-
čeli z grožnjami.

Inšpektor Huber je povabil
kmete in posestnike k sebi in njim
zagrozil, ako ne volijo rudniške kan-
didate, ne kupi nobenega lesa več
od njih. Drugim posestnikom, kateri
so vozili za rudnik les in druge stva-
ri, so morali obljubiti, da volijo rud-
niško listo. Nekateri kmetje so se
temu uprli in rekli, da se ne pustijo
terorizirati od privrandednega čifuta.
Stvari, ki so se godile na dan volit-
ve II. razreda pa spadajo pred sod-
nijo in bode državni pravdnik goto-
vo prav vesel, ako mu povemo, da
so nam rudniški priganjaci kar trgali
iz rok volilce, raztrgali našo kandi-
datno listo in nadomeščali z nemško
rudniško. Našega poštenega obrtni-
ka in gostilničarja je rudniški žid
nahrnil na cesti in mu tudi že grozil
z bojkotom.

IZ STAREGA TRGA PRI LOŽU.

Veledenjeni gospod urednik!
Iz naše loške doline čuje se le
redkokdaj kak glas. Seveda ker vla-
da takšen molk, uganjajo božji na-
mestniki raznovrstne smešnosti, ka-
tere bi bolj pristojale pustnemu kot
pa postnemu času.

Sedan v postnem času je doba
velikonočne spovedi, ter se vsak
rad očisti svojih grehov. V takem
namenu bila je tudi dne 15. t. m. neka
gospodična na velikonočni spovedi.
Že sta bila z gosp. kaplančkom pri
koncu, kar mu še pade na um, ter jo
vpraša, katere liste čita in ako mo-
goče tudi »Dan«. Enostavno mu ona
odgovori, da čita »Dan«. Bil je ogenj
v strelji. Začel jo je opominjati, naj
tacihi pohušljivih listov nikar ne čita,
ter da naj mu obljubi, da jih ne
bode več čitala, in pod tem pogojem
bi ji dal odvezo, ona mu reče, da mu
obljubiti ne more in da bode »Dan«
tudi še v bodoče čitala. Gosp. ka-
planček pa poln svete jeze, jo je od-
slovil brez podeljene iz odveze, ka-
tero si je najbrž za katerega Domol-
jubovega čitatelja obdržal.

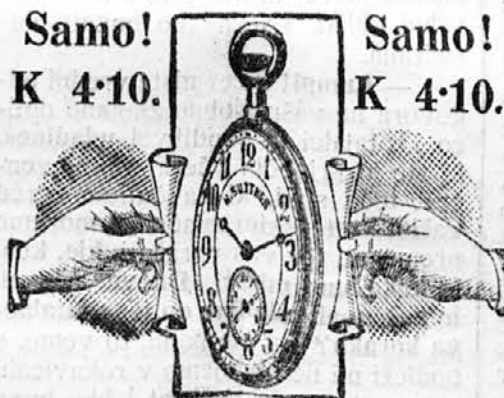
Nešteto tacihi slučajev dokazuje,
kako »Dan« in drugi napredni listi
nekaterim duhovnim gospodom glo-
boko v želodcu leže. Za »Dan« je
pa to najboljša reklama, po katerem
naj vsak z veseljem seže.

Mlad naprednjak.

Štajersko.

Kaj bodo storili? Naši štajerski
poslanci S. L. S. se vedno radi po-
bahajo s svojo narodnostjo. Kot zna-
no, načeljuje klerikalnemu slovensko-
hrvaškemu državnozbornemu klu-
bu naš rojak, poslanec dr. Korošec.

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk.
jako dobro idoča samo K 4.10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor
tudi največja izbira zlatnine in srebrnine
po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastonj
in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

Bajta se je napolnila z lhtenjem;
strašno je bilo slišati te glasove iz
ust hrabrega bojvnika, zrelega mo-
ža.

Starka je molčala, spoštujoč bol
in premišljevanje svojega gospodar-
ja. In stari kmetič je stal s trsko v
roki nepremično med vrati, podoben
turobni kariatidi.

Ko se je dvignil maršal, je pov-
zela Ivanina dojilja:

»Tu se ji je polagoma vrnilo
življenje... In od tistih dob se je
začela oblačiti črno.«

»Črna dama!« je zamrmral
Franc zamoklo.

»V tej postelji, svetlost, je povi-
la Luizo, vašo hčer...«

Monmoransi je vzdrltel.

A starka je nadaljevala:

»Otrokovo rojstvo je rešilo ma-
ter. Ona, ki je ginevala po malem,
je našla novo moč v misli na dete.

Čim je doraščala Luiza, se je pre-
rajala mati k novemu življenju. Ko
je zaigral na otrokovem obrazku
prvi smehljaj, takrat, svetlost, se je
nasmešnila tudi mati prvokrat po
vašem odhodu.«

Franc je zadušil v sebi krik, ki
mu je bil planil v grlo, in si naglo
obrisal s hrbtno dlani mrzli znoj, ki
mu je preplaval obraz.

»Ali vam naj povem tudi osta-
lo?« je vprašala dojilja.

»Vse!... Vse, kar veste...«

»Pojdite z mano!« je velela
starka.

Stopila je iz hiše, Monmoransi
pa ji je sledil od koraka do koraka.
Sledil jima je tudi mož, a trsko je
pustil notri; saj je bila jasna noč, vsa
dolina se je videla razločno v mleč-
nati mesečini.

Na koncu goste žive meje je ob-
stala starka in se obrnila; njena ro-
ka se je iztegnila proti hiši.

»Poglejte, svetlost,« je dejala.

»Odtod se vidi okno, mesec sije na-
ravnost vanj; o belem dnevu bi prav
dobro videli s tega kraja človeka, ki
bi stal pri oknu znotraj, v hiši, in
razložili bi sleherno njegovo gesto
in vsak njegov migljaj.«

»Moj brat je stal tam, ko sem
vstopil takrat!«

Franc ni izustil teh besed, krik-
nil jih je v svoji duši; kakor da je
pretrgal temo mrtvaškokobed blisk,
je zagledal Henrika stojčega pri oknu
in držečega čepico vroki; videl ga
je bolje nego v resnici, zakaj poznal
je zdaj smisel nekaterih Henrikovih
gest!...

Takrat se je obrnila starka k
svojemu možu:

»Povej, kaj si videl!...«

Mož se je približal, poklonil se
vlastelimu in dejal:

»Vse, kar se je zgodilo, mi je
ostalo v spominu, kakor da sem videl
včeraj; ves tisti dan sem delal že
od ranega jutra na onemle polju, na
drugi strani žive meje; nekaj časa
sem ležal v senci in spal, da si po-
čijem; ko pa sem se zbudil — ali
veste; kaj sem videl? Par korakov
od mene je stal mož in držal nekaj v
naročju, ogrnjeno s svojimi plaščem;
bil je podoben grajskemu oficirju, in
zato sem ostal miren in skrit, saj
veste, da je za nas bolje, ako se
ogibljemo takšnih oboženih ljudi.
Stal je tam kake pol ure. Nisem se
ganil. Zdajci pa se je vzravnil in od-
šel ob živi meji, pripogibaje se zdi-
pazdaj, kakor da hoče ostati neopa-
žen z one strani. In ko je odhajal,
sem videl, kaj nese v naročju: bil je
otrok — a seveda, kako sem si mo-
gel misliti, da nosi otroka naše gos-
pe!... To je torej ono, kar sem vi-
del, svetlost, in res je, kakor gotovo
stojite tu in jaz pred vami. Ko sem
se vrnil domov, sem izvedel, da ste
prišli in da je naša gospa izginila.«

Nato je povzela dojilja:

»Tega kar se je bilo zgodilo
med njo, vami in gospodom Henri-
kom, nisem izvedela takoj, a sem
uganila pozneje, po obupnih besedah,
ki so uhajale bedni materi... Prišel
je neznan mož... prinesel je de-
klece nazaj... mati je skoraj znor-
ela od radosti... Hitela je za vami,
da bi vas našla; nama je zabičila,

da ji ne smeva slediti... Kaj se je
zgodilo z njo, to ve Bog edini. Vse
pozneje čase sem jo objokovala ka-
kor mrtvo! To je vse, kar veva,
svetlost. Razumela sem vse; razu-
mela sem nesrečo, ki se je zgodila,
razumela, da ste osumili po krivem
najčistejši in najzvestejši vseh so-
prog... Prva leta, ko sem bila še
krepka, sem prišla vsako leto na dan
nesreče v Pariz; toda nikdar se mi
ni posrečilo videti vas, nikdar nisem
mogla najti nje... Zdaj ne plakam
več, zakaj moje oči so izjokale svojo
zadnjo solzo; toda še na smrtno uro
bom blagoslovljala tistega, ki pride
in mi pove: »Ona živi... srečna je,
velika krivica, ki jo je zadel, bo po-
pravljena!« Svetlost, morda pa ste
vi prinesli stari Ivanini dojilji to ve-
selo novico?...

Vojvoda Monmoranski je po-
kleknil pred stari kmetico:

»Blagoslovite me torej,« je dejal
s strtim glasom, »zakaj pravim vam:
Ona živi! Krivica bo popravljena in
Ivana bo srečna...«

Uboga kmetica je storila po go-
spodarjevi volji, iztegnila drhteče
roke nad njegovo glavo in ga bla-
goslovila... Moč se so vrnilo nato
vsi trije v hišo.

Celo uro je ostal Franc zaprt v
sobici, kjer se je bila rodila Luiza.
Hotel ni, da bi mu prinesli luč. Stara
ga slišala plakati in govoriti glas-
no, zdaj srdito, zdaj z neskončno
nežnostjo.

Nato, ko se mu je vrnilo neko-

liko dušnega miru, je stopil iz sobe
poslovil se od starih dveh in zajahal
konja. V Monmoransiju se je ustavi-
pred hišo pisarja in ga je zbudil. Za-
hleval je črnilo in pergamene, ki ga
je popisal naglo. Stara dojilja je pre-
jela še na vse zgodaj to listino, s ka-
tero je daroval vladstvinu njej in nje-
nim potomcem hišo, v kateri je sta-
novala in še petindvajsetisoč liver
srebra povrh.

Ko je opravil pri pisarju, se je
Franc napolnil v grad; tudi tu je po-
vzročil njegov prihod veliko hrupa
in presenečenja; toda maršal je pokli-
cal samo oskrbnika in mu ukazal, naj
pripravi vse, češ, da pride kmalu
prebivat v grad; zabičil je pred
vsem, naj prenoje in urede čim naj-
razkošneje eno izmed grajskih kril,
kar je pojasnil s tem, da mu bo čast
gostiti pod svojo streho dve dami
visokega knežjega rodu.

Sele, ko je opravil vse to, je za-
jahal konja in se spustil v galop proti
Parizu.

Dospel je, ko so ravno odpirali
vrata, in zdrljal z divjo naglico proti
svojemu dvorcu.

Njegove misli so bile še vedno
zmedene. Zdelo se mu je, da ga boli
glava od nenavadnega dogodka, ki
je bil povzročil tako silen preobrat
v njegovem življenju.

V naglih, kratkih bližih se je
risala pred njegovim duhom goto-
vost: Ivana je bila zvesta! Ivana je
še vedno njegova prava žena! On
pa je poročil drugo!

Pred kratkim so prišle v javnost vesti, da dobodo Italijani svojo univerzo v Trstu. To bo za Slovence hud udarec, če se uresniči. G. dr. Korosec je vedno zelo hud, če se mu reče, da se za narodne težnje Slovencev premalo briga, ali pa prav nič. Sedaj ima kot načelnik najmočnejšega slovenskega kluba dano najlepšo priložnost, da se nakani po laški univerzi v Trstu, kaj najodločnejše upre in izvaja najskrajnejše posledice. Če tega ne bi storil, si njegovi savinjskodolinski volilci lahko sami ustvarijo sodbod, koliko je dr. Korosec za slovensko stvar. Tu lahko pokaže, ali mu je narodna stvar le kupčija, ali pa res vprašanje prve in poglavitne vrste. Danes ima moč v rokah, radovedni smo, kako jo bo uporabil. Če bo miroval, ali pa le navidezno skušal v cmenjenem vprašanju kaj storiti — potem bo to sramota za njegove volilce, če mu za bodoče se izkažejo svoje zaupanje. Bodočnost ima torej odločevalti!

Wastian — zginit? Vesti o poslanec Wastianu so zadnje čase potihnile. Skraja je bilo znano, da se je napotil v sanatorij Searpateti pri Leobnu, zdraviti svoje živce. V zadnjem deželnozbornem zasedanju je bila določena njegova izročitev graški okrajni sodniji. Sedaj pa prihajajo vesti, da je poslanec Wastian zapustil sanatorij Searpateti in šel v neko drugo letovišče. Eni so mnenja, da baje biva v Švici, drugi pa trde, da je šel — preko velike luže. Potrdila tem vestem se nimamo. Ker pa gotovi ljudje za gotovo trde, da Wastiana ni več v omenjenem sanatoriju, se nam stvar vendarle ne zdi tako neverjetna. Za verjetnost bi morda govorile tudi še druge okoliščine.

Nemško gospodarstvo. Ko se je načelo vprašanje o proporc za naša mešovitja mesta, so nemškonalionalne klike zagnale silen vršič, češ, uresničenje proporcja bi pomenilo nič manj, kot obsojdo nemškonalionalnega gospodarstva. Nemčurji so s v svojem strahu povedali več, kot jim je bilo v naslednjem trenutku ljubo. Za danes bodi samo povedano, površno, da je n. pr. mariborska mestna uprava v silni zadregi. Rabi vse polno denarja, a ga nima več kje vzeti. Že v enem poročilu iz mariborskega mestnega občinskega sveta smo omenili, da izkazuje pokritje rednih izdatkov za tekoče leto — 600.000 K primanjkljaja, za kar bo treba novega posojila. Nakup in preureditev kopeli, bo veljalo — kljub magistratnim demencijam — 300 tisoč kron, torej okroglo oboje 1 milijon novih posojil. Mariborska in graška mestna občina prično graditi ob Dravi prekoželeško električno centralo, za katero bo potrebno čez 7 milijonov kron, katera svota bo padla enako na oboji mesti, tako, da narase zopet 3,5 milijona za Maribor, kar da vsega skupaj za to leto potrebna posojila skoro 5 milijonov kron. Maribor ima danes — približno računano — že 7 milijonov dolga; z novimi milijoni narase do 12 milijonov. Gorajšnje je seveda vzeto samo na debelo, podrobneje pa še pride.

Nemškonalionalno gospodarstvo v Mariboru. Značilno za naše spodnještajersko, nemškonalionalno gospodarstvo je velik strah pred morebitni občinski volilni reformi v smislu proporcja. Da se tile nemškonalionalci vzdržijo na krmilu, morajo seveda vzdrževati za svoje priganjače primerno bogato plačana korita. In za taka korita je izborni poskrbljen v občini meri. Tako imajo mariborski magistratni uradniki letno 91.000 K plač. Kdor pozna mariborsko občinsko upravo, ve, da je polovico uradniških moči odveč. Ti pa, kar jih je, molzejo daleč preko upravičenega. Uradni predstojnik pride letno na 8000 K, župan na 6000 kron, dr. Valentin na 7000 K itd. itd. Nova občinska volilna reforma bi seveda vsemu temu lahko postavila potreben jez. Ker se tega boje — so proti proporcju.

Štore pri Celju. (Železniška nesreča.) Dne 18. t. m. je skočilo 10 vozov vlaka 980 — tovorni — vstred nepravilnega postavljenja ploče, pri postaji Štore iz tira. Vozovi so zastavili oba tira, tako, da so vsi vlaki imeli velike zamude. Brzovlaki in poštini vlaki so morali zamuditi 2 do 4 ure. Iz Maribora je došlo na lice mesta osebe in orodje, ki je potrebno za osvoboditev tirov. Človeških žrtev ni bilo nobenih. Materialna škoda pa je zelo velika.

Iz poštne službe. Poštar Albin Lichtenegger je bil na lastno prošnjo premeščen kot poštar iz Braslovč v Petrovče.

Dnevni pregled.

Prekosili smo Ogrsko. Ogrska velja za državo nasilnosti. Toda, ko je tam obstrukcija poslednji brambni zakon skozi 10 mesecev zadrževala, si vlada, ki velja za nasilno, ni upala

razpisati brez zakona naborov. In v Avstriji? Pri nas pa bodo razpisani nabori po § 14. in to v obsegu pomnoženega kontingenta, ki ga je imel zavesti šele novi brambni zakon, ki ga pa zbornica še ni potrdila. To je očitno kršenje ustave. S tem smo prekosili Ogrsko. Češki listi pozivajo svoje pravnike, da bi pretresli vprašanje, če sedaj sploh obstoja za državljana dolžnost, iti k nezakonitim naborom.

Imenitne zafrkacije. V Lvovu se vrši proces proti 4 narodnozavednim Rusom, ki niso drugzaga storili, kakor, da so svoj narod izobraževali s knjigami in predavanji. Postavljeni pred sodišče so morali slišati neumne očitke obtožnice, ki na eni strani zatrjuje, da so obtoženci stali v stikih z vplivnimi osebami ruske vlade na drugi strani pa zopet trdila, da so imeli stike z radikalnim ruskim tiskom. In s takšnimi nesmisli pita obtožnica porotnike in javnost. Dalje obtožnica trdi, da je Bendasjuk vršil za Avstrijo škodljivo dejanje s tem, da je naročil iz Rusije agitacijo literaturo. Agitacijska literatura — seveda je to nesmisel. Na to je opozoril tudi zagovornik dr. Čerljunčakevič. Predsednik je na to takoj hitel popravljati in je trdil, da hoče obtožnica reči: literaturo v svrhu agitacije. Odvetnik je dejal na to, da bi obtožnica potemtakem potrebovala — razlage. Obtožnica vidi nevarnost v tem, da so v Galicijo bile pošiljane ruske knjige. Zagovornik je dejal: Seveda ruska vlada mora poslati v Galicijo nekoliko vagonov knjig in delo — odtrganje Galicije od Avstrije — bo končano. Bendasjuk sedi v ječi zato, ker je prepričanja, da tvori ruski narod v Galiciji z onim v Rusiji eno enoto. In potemtakem so — to je povdarjal Bendasjuk pred sodiščem — veleizdajalci tudi avstrijski vseučilišni profesorji: Niederle, Jagič, Jablonovsky in drugi, ker ti tudi zagovarjajo enotnost ruskega naroda. Obtožnica pravi, da je dobival Bendasjuk iz Rusije denar — Bendasjuk je pa v resnici hodil silno slabo oblečen in če je bil kedar poslan na obed je moral tja iti v galošah, ker je imel prezavržene čevlje. Takšni so temelji obtožnice.

Protlavstirska zveza. Zanimiva razkritja prinaša ruski list »Nov. Vremja«. Državni tajnik grof Witte je baje predložil nemškemu cesarju Viljemu načrt zveze med Nemčijo, Rusijo in Francijo. Cesar Viljem te ponudbe ni odbil, na kar je bilo med nemško in rusko vlado izmenjanih glade te zveze več not. Tudi po rusko-japonski vojni je bil nemški cesar za zvezo; med tem je pa ponudila Rusiji roko Anglija in v prvo nameravano zvezo ni bilo nič. — Seveda Nemci vse to demantirajo.

Lepo reči. Italijanski in avstro-ogrski zunanji minister sta se baje zmenila, da se snideta v Opatiji, kjer bi se najbrže pomenila o preskrbi skupnega otroka Albanije. Sedaj pa pravijo, da je italijanski zunanji minister sporočil grofu Berchtoldu, da bi se sicer zelo rad sestal z njim, da pa mu je to skoraj nemogoče, ako se po prej ne zagotovijo ustanovitve italijanske pravne fakultete v Trstu. Človek bi pričakoval, da odgovori grof Berchtold svojem italijanskemu tovarišu, da ustanavljanje šol ne spada v njegov delokrog, temveč v delokrog naučnega ministrstva in da ta čisto notranja avstrijska stvar ne stoji pravzaprav v nobeni zvezi s skupnim otrokom Italije in Avstro-ogrske. Tako bi napravil vsak zunanji minister vsake druge države, ampak je že sama po sebi nekaka posebnost, grof Berchtold pa njena največja posebnost in zato je začel pritiskati na notranjega in naučnega ministra, da bi se čim prej ugodilo zahtevi italijanskega zunanjega ministra. To je res nekaj nečuvvenega in prav verjetna je vest, da se notranji in naučni minister nista hotela vdati. Ampak ako italijanske pravne fakultete v Trstu ne bo in ostane italijanski minister zunanjih del trdovraten, kaj bo? Ministra se ne bosta mogla sestati, da bi se dogovorila radi skupnega otroka, ta skupni otrok (Albanija) je pa lačen, on joka, vpije in kliče roditelje, da bi ga nahranili. Kaj bo, kaj bo?

Ogenj. Dne 16. t. m. popoldne je izbruhnil na podstrešju hiše Janca Drolca iz Jesenovega pri Sent Gothardu v kamniškem okraju ogenj, ki je v kratkem času vpepelil s slamo krito poslopje in v bližini stoeče gospodarsko poslopje. Ko so domačini začeli takoj gasiti in ker je vlekel ugoden veter, se je gasilcem posrečilo ogenj lokalizirati. Pogorelec ni bil zavarovan. Kako je ogenj nastal, se doslej še ne ve.

Nesreča pri slameznici. Dne 15. t. m. je rezala slame posestnica iz Kamenc, občina Dolosko, s slameznico klajo na svojem podu. Ko je bil stroj v polnem teku, je prišla v bližino štiriletna Marija Lambergar, ki jo je stroj zgrabil za ramo in jo težko poškodoval. Ubogega otroka so morali takoj prepeljati v deželno bolnico v Ljubljano.

Prijeta cigana. Orožništvo v Lukovici je dne 17. t. m. aretiralo Jožefa Rosenfela in njegovo priležnico Marijo Brandtner. Aretirana sta hudo na sumu, da sta izvršila v zadnjem času več tatvin in da sta bila tudi sokriva pri vplomu in tatvini v Sneberjih. Orožništvo je cigana in ciganko izročilo okrajnemu sodišču na Brdu.

Nesrečen padec po stopnicah. Prefekte nedeljo, dne 15. t. m. je padel rudar in hišni posestnik Julij Kunst tako nesrečno po stopnicah, da je zadobil več zunanjih poškodb. Kakor pravijo, je malo upanja, da Kunst ozdravi.

Razredna loterija. Pri včerajšnjem žrebanju razredne loterije so zadele 30.000 K št. 75.508, 20.000 K št. 48.707, 5000 K št. 77.097, 2000 K št. 5088, 5327, 6942, 14.898, 21.942, 25.511, 26.440, 28.893, 44.319, 50.066, 56.379, 68.580, 73.153, 78.513, 85.869, 88.432 in 96.847.

50 oseb utonilo. V parnem čolnu mestnega prometnega podjetja v Benetkah se je vozilo dne 19. t. m. ob polu 6. zvečer iz Sante Elizabete na Lido osemdeset oseb. Čoln, ki je zadel ob neko torpedovko, se je prerezal in vse osebe, ki so se nahajale v kajuti, so bile takoj pod vodo. Pravi se, da so potegnili iz vode enaindvajset trupel. 22 jih še pogrešajo, ostali pa so se rešili. Med ponesrečenci se nahajata mornariški poročnik Vossi in ruski podkonzul Merkinski.

Treznost angleške armade, ki jo krepko podpira feldmaršal lord Methuen in lord Roberts, narašča vsak dan. Po statistiki generalnega zdravnikarja Evatt šteje angleška armada danes 64.000 popolnih abstinentov. Zdravstveno stanje armade ugodno. Lord Methuen potrjuje, da ima najboljšje vojake pri polkih, ki izkazujejo največ abstinentov.

V znamenju sekire. Posestnikov sin Anton Jarc iz Vrbovca pri Doberničah je moral dne 14. t. m. pustiti v neki tamošnji gostilni sukno, ker ni imel denarja, da bi plačal, kar je zapil. Tisti dan je bil sejem v ondotnem kraju. Jarc je šel, oborožen s sekiro ves jezen čakati sejmarije, ki so se vračali po potu. Ko je prišel sejmari, posestnik Anton Longar iz Zgornjega Podboršta do njega, je skčil Jarc k njemu, in ga je udaril s sekiro. Presekal mu je obleko in ga težko poškodoval na desnem nadlehju. Longarju se je posrečilo s pomočjo svojega spremljevalca izriniti Jarcu sekiro iz rok. Z Jarcem bo imelo opravka sodišče.

Ljubljana.

— **Tudi »Bodeča Neža»** bo proslavila jubilej in bo izšla jutri v posebni obliki. »Neža» bo bogato ilustrirana.

— **Lumpi!** Sicer niste vredni odgovora na vašo zlobno zlagano notico »Izdajalci in škodljivci mladine«, ki ste jo priobčili včeraj v »Slovenec«, toda stud, ki ga čutimo pred vašim kretenskim značajem moramo premagati ter vas vprašati, kje, kdaj in kako smo mi pri »Dnevu« ščuvali in naščuvali mladino do tega fatalnega koraka? Da ste podli, to vemo, s podležji mi ne občuemo v rokavicah. o tem ste se že večkrat lahko in se boste še prepričali — in zato pa upamo, da pojde vaša špicelska in denuncijantska natura tako daleč, da bo natančno povedala to, o čemur se v »Slovenec« namiguje. Torej podle duše na delo — ter dokažite vaše perfidne gnojne trditve. Sicer potem ne boste nič manjši faloti in lopovi, toda eno stvar vam ne bomo mogli odrekati: Korajže, katere pa v svojih dosedanjih noticah še niste pokazali niti za dlako.

— **Čemu to?** Te dni je na nogah vsa ljubljanska državna policija in človek, ki bi prišel v Ljubljano, bi mislil, da je obsedno stanje, ali pa vsaj da se vršijo kdovekake državni nevarne demonstracije. Ljubljani pa o vsemu temu ničesar ne vedo, obsedno stanje ni razglašeno in demonstracij tudi ni nikjer nobenih. Čemu torej ta velikanski policijski aparat, ki je popolnoma nepotreben in odveč? Čemu delati iz muhe slona, ko je mladina vendar popolnoma mirna in noče nikomur nič. Ali se hoče s tem doseči konec dijaškega štrajka, torej urediti čisto šolsko zadevo? Po našem mnenju bi se ta šolska zadeva prej uredila, ako se na njo ne bi vtkali faktoriji. ki jih cela stvar čisto nič ne briga. Šolske oblasti bi dobro in pametno storile, ako bi posredovale v tem smislu, da se v njihov delokrog ne mešajo nepoklicani faktoriji. Šolskim oblastim je gotovo stalo do tega, da se ta stvar reši in uredi čim prej in čim ugodnejše tudi za mladino in da postopanje policije tega stremljenja šolskih oblasti gotovo ne bo pospeševalo, kakor ga ne bo pospeševalo niti pisanje »Slovenca«, o katerem govorimo na drugem mestu. Ves ta tako

zvani dijaški štrajk je interna šolska zadeva, ki naj jo rešijo in uredijo šolske oblasti z mladino.

— **Zakaj je nastal včeraj štrajk.** Včeraj je prišlo dijaštvo v šolo. Dijaki pa so se zavezali, da bodo zopet štrajkali, ako se začne kaka preiskava. O tem so baje dali vedeti tudi ravnateljstvu. Včeraj sta bila na nekem zavodu dva dijaka pozvana k ravnatelju. Mesto njiju je prišel tretji, ki je povedal, kaj so dijaki sklenili. Ravnatelj mu je baje rekel, da bo za to izključen. Ko je dijak prišel v razred, je to povedal, na kar so vsi dijaki odšli in so bile vse šole takoj obveščene. Dijaki so zapustili šolske sobe in odšli na ulico.

— **Več glasov iz javnosti** glede srednješolskega štrajka smo zadržali, ker nočemo, da bi se nam očitalo hujskanje. Pisalo nam je več staršev, ki se obračajo proti policiji in tudi proti onim, ki niso znali zadeve diplomatično rešiti. Naše mnenje je, da bi bilo zelo primerno, da se sestanejo starši na skupni sestanek in podajo svojo izjavo.

— **Velik »prijetelj« mladine** je klerikalni profesor Robida na II. državni gimnaziji. Ko so stali dijaki nižjih razredov včeraj za časa odmora na hodniku, je rekel eden učencev, da je zunaj cel bataljon »piklavba«. To je slišal Robida in je dijaku zažugal, da ga takoj izroči — policiji, ako še enkrat kaj takega reče! To je res velik prijatelj mladine, ta klerikalni profesor Robida, kot klerikalci sploh. Ako je »Slovenec« mogel zvati proti dijaštvu policijo, zakaj ne bi klerikalni profesor takoj kar izročil dijakov policiji?

— **Za dijaštvo ugodne dispozicije.** (Iz vrst občinstva.) Včerajšnji »Slov. Narod« poroča, da so obstojale v merodajnih krogih za štrajkujoče dijaštvo »ugodne dispozicije« in se čudi, kako so nastale med dijaštvom govorice o hudih kaznih. Temu nasproti moramo konstatirati, da so izhajale trditve o hudih kaznih iz profesorjskih krogov, kajti že v sredo dopoldne se je neki gimnazijski profesor izrazil v neki družbi, da bo vsak deseti dijak izključen. Enako je trdil v četrtek nek učiteljski profesor, da bo večina dijakov kaznovana z izključitvijo. Te izjave jasno kažejo, kako ugodne dispozicije so vladale za dijaštvo med merodajnimi t. j. profesorjskimi krogi, ako nočemo upoštevati dejstva, da je v sredo na I. državni gimnaziji neki mladi profesor dal 70 dijakom »petko«, ker so hoteli štrajkati. Mi se resno čudimo, da skušajo uredništva gotovih listov zvaliti zdaj vso krivdo na uboge dijake, ki niso drugega zakrivali, kakor da so dali duška svoji mladi nepokvarjeni navdušenosti za narodno stvar in to proti volji šolskih oblasti, ki pač vedo pravočasno poskrbeti za proslavo nemških mož in dogodkov, nočejo pa vedeti za nobeden dogodek, ki bi se tikal nas Slovencev. Naj se že ti žalostni dogodki končajo tako ali drugače, krivdo nad vsem nosijo — šolske oblasti!

— **Bodimo solidarni** — stane 40 kron. Včeraj je neki dijak rekel na ulici »bodimo solidarni«, bil je prijet in obsojen na 40 kron. Pedagoški pa pišejo o socialni vzgoji, o stanovski zavesti itd. Pač ironija. Tako se vzgaja državljane.

— **Nasilno postopanje** nekaterih redarjev o priliki dijaškega štrajka je vzbudilo splošno ogorčenje. Tako n. pr. je stalo pred in v vestibulu realka več policistov, ki so z brahijalno silo porivali realce v šolo. Kdo jim je dal to pravico, ne vemo, dolžnost policije je, da se ne kali mir, drugače se ji po našem mnenju ni treba vmešavati po nepotrebnem v zadeve našega dijaštva!

— **Smešno!** Ako gredo po cesti trije dijaki skupaj, že pridrvi policaj in jih razžene. To postopanje je skrajno netaktno, zato pozivamo vodstvo policije, da ne draži po nepotrebnem slovenskega občinstva!

— **Nedopustno je,** da so nekateri šolski ravnatelji tako vneli in zaklepajo šolske vhode. Vzemimo slučaj, da nastane v šoli kakšna panika, kdo bo kriv žrtev, ki bi nastale vsled te neumnosti. Tu naj policija pazi, ker hiše, v katerih se nahaja množica ljudi, morajo imeti vse izhode odprte! Torej policija tukaj na delo!

— **»Slovenec« obrekuje,** da je »Dan« zapeljal mladino k štrajku. Vsakdo, kdor je čital pazljivo »Dan«, ve, da je ta »Slovenec« trditve podla laž, ki jo more skotiti samo kak idiot ali pa bandit! Hvala Božu verujemo »Slovenec« lažem samo tercijalke, ki so prekorale 65. leto! Tem lahko trobi, kar hoče in se jim lahko laže, da se kar meglja dela po Ljubljani!

— **»Branibor«** je sklical včeraj vsa narodna društva na posvetovanje, kako bi se dala prirediti skupna velika proslava korotanskega jubileja. Po daljšem posvetovanju se je

sklenilo, da priredi »Branibor« v začetku maja akademijo.

— **Spomenik vrh Triglava.** Prijatelj ponosnega voj. avijatika Elsnerja nameravajo temu postaviti spomenik vrh Triglava. Elsner je lansko leto kot prvi avijatik preletel Stol in Triglav in to brez zemljevida. Spomenik se odkrije o priliki obletnice njegove smrti.

— **Rahel migljai.** Zagrebški »Obzor« priobčuje iz Trsta o dogodkih na Revoltelli dopis, ki končuje z besedami: »V Trstu zasledujejo s hvaležnostjo izkaze simpatij, ki se vrstijo po hrvatskih mestih za naše mlade borilce in ne morejo drugače kot odkrito žigosati mrtvilo, ki vlada v vseh slovenskih kraljih, četudi se v Trstu odigravajo tako važni dogodki. Žalostno je, da so strankarske razmere na Slovenskem tako ubile javno mnenje (na Slovenskem) da ono sploh ne reagira več niti na najtežje žalitve, ki jih nanaša tujec najlepšim slovenskim svetinjam.« Sicer to ni odkrito povedano, da se te besede nanašajo na Ljubljano, ampak več kot očitno je, da se nanašajo ta očitavanja v prvi vrsti na Ljubljano, ki je bila nekdanje središče slovenskega naroda, ki je reagirala na vsako krivico, storjeno slovenskemu narodu, sedaj pa spi in daje vsem Slovincem zelo žalosten zgled brezdolja in narodnega mrtvila. Ampak pri prvih volitvah se bo govorilo da se mora varovati slovenski značaj Ljubljane itd., četudi je Ljubljana že zdavnaj prenehala biti ono, kar je bila. Da, nekdanje se je govorilo in pisalo po vsem slovenskem svetu o beli, slovenski in slovanski Ljubljani, danes pa Ljubljano — pa po zaslugi — zafrkuje zagrebški »Obzor«. Seveda, saj danes Split, Sušak (ki je vas!), Dubrovnik in tudi kaka Priština, ki je bila še pred dvema leti turška, pomeni v jugoslovanskem narodnem življenju več kot Ljubljana, nekdanje ponosno središče slovenskega naroda.

— **Kaj je s »Suftenblatom«?** Včeraj ni prišel v Ljubljano graški »Suftenblatt«, glasilo policijskih uradnikov, naših Nemcev. nemčurjev in drugih kazinov. Ali je že prenehal izhajati? Saj je rekel, da preneha izhajati šele 1. aprila (1. aprila se je najbrže tudi rodil tudi kot aprilska šala) in sicer v slučaju, ako se vsi njegovi naročniki ne obvežejo, da plačajo vsako četrtletje razun naročnine tudi še po eno krono po vrhu. Bilo je sicer pričakovati, da ostane ta apel brez želenega uspeha, ampak svojo obljubo bi »Suftenblatt« vendarle držal in izhajal še do 1. aprila. Bo velika žalost v ljubljanski Kazini, ako preneha izhajati ta list, ali je pa morda celo že prenehal izhajati. »Slovenec« vendar ne bo mogel popolnoma nadomestiti te velike izgube, posebno še zato ne, ker izhaja — kot »Domacin« še vedno v slovenskem jeziku, ki ga mnogi ljubljanski policijski uradniki, Nemci in drug kazinoti ne razumejo dobro. Velika bo žalost, ampak pomagati se najbrže ne bo dalo.

— **Društvo »Branibor«** je sklicalo vsa narodna ljubljanska društva na sestanek, na katerem naj bi se razpravljalo v načinu proslave 500-letnice zadnjega ustoličenja koroškega vojvode. Kolikor nam je znano, je poteklo 500 let od zadnjega ustoličenja že v sredo 18. t. m. Pri »Braniboru« so menda šele takrat zvedeli za to stvar in se spomnili na svojo — dolžnost. Malo pozno je to sicer, ampak — boljše enkrat kot nikdar.

— **Iz poštinih krogov** na naslov poštnega ravnateljstva v Trstu sprejemamo: Službena pragmatika je stopila v veljavo že 1. februarja 1914 in tudi enkratne doklade (Zuwendungen?) od 1. septembra 1913 do 31. januarja 1914. Vendar ni ne sluha ne duha o zboljšanju, pri poštinih uslužbencih. Pri drugih c. kr. uradih so povsod dobili že 1. marca vse izplačano in dobivajo od takrat naprej po novi plači, samo poštini uslužbenici bodo morali čakati, kakor se nam zatrije do 1. maja. Stvar je baje za deželnokrajne uradnike zelo komplicirana, vendar pa je za druge uradnike, kakor poštarje, oficijante in za poduradnike in sluga izračunane jako enostavno — ker je treba samo tisto majhno diferenco med prejšnjo in novo plačo dognati. In ker so ravno imenovane kategorije uslužbencev najbolj potrebne, naj poštno ravnateljstvo v Trstu, blagovoli vsal tem takoj nakazati enkratne doklade od 1. septembra do 31. januarja in z 1. aprilom izplačati nove plačilne prejemke, da si bodo tudi poštini uslužbenici lahko za Veliko noč privoščili majhen priblišek. Upamo, da ne bomo zopet zadnji, kakor takrat, ko so pri vseh drugih uradih že dobili enkratno draginskih doklado, poštini uslužbenici pa so bili zadnji.

— **Ženski odsek »Sokola II.«** ponovno opozarja na zabavni večer, ki se vrši danes zvečer pri br. Kav-

Življenje in trpljenje Jezusa Kristusa, pravi umotvor v barvah Kino-Ideal.

od danes 21. t. m. do četrta 26. t. m.

čiču. Vrle telovadke so preskrbele, da bo vsak udeležnik zadovoljen in našel primerno zabavo. Tudi plesa ne bo manjkalo. Začetek točno ob 8. uri. Vstop prost.

— **Sokol II.** ima svoje prvo predavanje v ponedeljek v društvenem lokalu. Predava g. prof. Kenda o temi: »Gospodstvo polje in 500letnica ustoličenja koroških vojvod.« Člani, udeležite se predavanja v najlepšem številu.

— Društvo slov. trg. sotrudnikov v Ljubljani vlnudno vabi cenj. gg. kolege na VII. redni občni zbor, ki se vrši v soboto dne 21. t. m. točno ob 9. uri zvečer v salonu restavracije »Perles« z običajnim dnevnim redom. Cenjene gg. člane se prosí, da se istega polnoštevilno udeležijo.

— **Bajka o Jerehovem zakladu.** Po Ljubljani se pripoveduje, da je imel Jereb zakopan na Viču denar. Bilo je menda nekaj čez 300 kron. Jereb je hotel svoj zakopan zaklad prodati, in sicer ga je ponujal za 20 kron sinu nekakega postreščka, ki je bil z njim skupaj zaprt. Rekel mu je, da mu natančno pove, kje je denar zakopan, ako mu preskrbi 20 kron. Fant je Jerebu res obljubil denar — in je baje res izkopal ono svoto, ki je bila zakopana ne globoko in ne daleč od Mandičevega stanovanja na Viču. Denar pa je baje zasledila sodnija. Koliko je na tem resnice, ne vemo.

— **Čoln ušel po Ljubljani.** Kakor pripovedujejo očividci, so videli predvčerajšnjem na fužinskem jezu velik čoln, naložen do vrha z drvmi. Čoln nosi črko K. in bode najbrž last g. Keržiča z Rakitne. Ušel je iz Podneči, kjer je bil pripravljen, da odpelje drva v Ljubljano. Ni pa znano, ali se je sam odrgal, ali ga je kaka ludobna roka odvezala. Tudi ni znano, ali so čoln na Fužinah privezali in drva izložili? Če ga je voda ob pečine razbila, ima lastnik občutno škodo, katere cenijo nekateri od 500 do 600 K.

— **Nihče bi ne verjel,** da nudi predstava v kinematografu »Ideal« o Jezusovem življenju in smrti toliko prekrasnih, še neznanih prizorov, kakor jih nudi. Udeleženci prve predstave se niso mogli dovolj načuditi in nahvaliti dovršenosti cele predstave. Posamezni dogodki so rodili s takšno resničnostjo, da človek pozabi, da je pri predstavi. Pokrajina, noša in navade, ki jih vidiš na filmu, te prestavijo v ono staro dobo, v kateri se je odigrala največja in najpomembnejša drama vesolja. Naj vendar vsakdo gre pogledat prekrasno predstavo in nihče ne bo obžaloval.

Trst.

BOJ ZA PRAVIČNO STVAR.

Koliko let se tržaški Slovenci že borujemo za svoje pravice! Od dobe narodnega probujenja pa do danes datira ta boj, ki ga pa — kakor stvari stoji — še ne bo tako kmalu konec. To pričajo posebno zadnji dogodki. Italijani so se z vso zlobo in z vsem svojimi sovražstvi vrgli na nas. Pri vsaki priliki se čuje v zadnjih dneh o kakem zavratnem napadu. Slovenci se napada z gorjaci, železnimi palicami, noži in celo s — samokresi. Človek skoraj ni več varen korakati po ulici — zlasti po noči ne. Povsod se zbirajo sumljivi italijanski elementi, ki so oboroženi z vsakovrstnim orožjem in vsak čas pripravljeni, da se navale na Slovence. In čemu vse to, zakaj tako postopajo z nami? To se godi samo zato, ker Slovenci zahtevamo svojih pravic, tistih pravic, ki so nam zajamčene po zakonih, ki jih je podpisal sam vladar naše države. Z eno besedo rečeno, ker hočemo živeti in ne umreti, ker se ne damo tebi nič mneni nič pokončati, zato s tako silo nastopajo proti nam, zato nas napadajo z gorjaci, noži in samokresi. Za nas so ti krvavi boji hudi, boljše bi se nam godilo — vsaj zaenkrat — in ne bilo bi nam treba krvaveti, če bi odjenjali in se ponižali pred njimi. Toda s tem bi nas Italijani popolnoma podjarmili, to bi pomenilo našo narodno smrt. Mi pa nočemo umreti, doseči hočemo boljše dni, če ne zase, pa vsaj za svoje potomce; zato se moramo borovati, zato ne smemo odnehati. Boj je sicer hudi in veliko gorja povzroča, toda ta boj nam prinese boljše bodočnost, ta boj nas osvobodi sedanjih suženjskih spon, ki nas tako silno mučijo. Po trnjevi poti pridemo do sreče in svobode, do pravice, po kateri toliko vzdihujemo. Zato moramo z velikim veseljem konstatirati, da se nahaja v tem boju vse tržaško Slovenstvo edino in složno. V naših vrstah vlada le ena misel, in ta je: vsi na delo, vsi v boj za naše ora-

vo! Tudi vse slovensko časopisje je solidarno v tem vprašanju — izjemo tvorijo edino le socialno demokratično. Pa ne samo slovensko, marveč vse jugoslovansko časopisje poučuje in dramatično vprašuje, za katera se bije tržaško Slovenstvo. Ker se borujemo za svoje pravice, zato nas Italijani vedno huje sovražijo, zato prihaja do vedno ostrejših nasprotstev. In ali bi bilo tega treba, ali bi se nam bilo treba na vse kriplje borovati, če bi vlada vedela, kaj je njena dolžnost, če bi nam vlada dala to, kar nam gre po zakonih? Ali bi se nam tržaškim Slovincem bilo treba borovati n. pr. za šole, če bi vlada bila tako poštena, da bi nam dala to, kar nam je na papirju že dolgo, dolgo obljubljeno? Ne! V tem slučaju bi bilo vse drugače. Če bi mi dobili od vlade to, kar bi morali biti že davno naše, potem bi ne imeli povoda voditi boja za izpolnitev zakonov; mirovali bi in mirno bi se razvijali. Pa tudi Italijani bi poenostili, ko bi videli, da nam je pravica od vlade zajamčena. Zda pa vidijo, kako vlada postopa z nami, da nam niti ljudskih šol ne da, da nas torej tudi ona smatra za manj vreden narod, zato imajo še veliko več poguma nastopati proti nam! Torej je na celi stvari kriva največ vlada sama, tista vlada, ki nas pač potrebuje, ko zadoni bojni glas, ko treba iti zanj v krvavi boj, a drugače tako krivično postopa z nami! Ali naj se človeku ne krčijo pesti? Slovenci, Jugoslovani! Vam je li znano, kako skrbi Avstrija za albanške roparje, za njihovo šolstvo? Kje pa smo mi? Ali nas ima samo zato, da po nas stopa? Kako velika je bila naša zakrknjenost do danes, da smo vse to mirno gledali! Ali bo od zanj naprej boljše? Ali je vendar enkrat napočil dan premišljevanja Jugoslovanov? So li že vsi prizadeti odprli oči? Kdo še spi? Je li še kak med jugoslovanskim ljudstvom, ki ne čuti z nami, ki ne čuti, kam nas vodi pot? Kdor še ni prosvetljen, kdor nam kot naš brat še vedno dela oviro, ta naj sliši naš glas, v srce naj mu sega! Ne smemo vsega povedati, ker to ni dovoljeno. Priči mora dan obračuna. Verige moramo strgati na drobne kosce. Planiti moramo na dan s tako silo, da bo ves svet pretreslo in da bo ves svet najgusneje preklinjal tiste, ki so nas stoletja držali — zaprte v temnih grobovih in nam kovali okove na ude in nas bicalni in tepli, pritiskali in zaničevali. Pravica si bomo ustvarili sami! Vidimo, da bolj ko prosimo, bolj se nam posmehujejo in pljuvajo na nas; zato bodi naših prošelj in našega plazenja dovolj. Če nismo vredni, da kot ljudje človeško živimo in uživamo one pravice, ki jih uživajo drugi narodi, potem pa tudi tako ne bomo več nastopali, kot nastopajo ljudje! Ko narod obupa, postane divji. Ali nas res hočejo tako daleč pripraviti? Vlada bi ne smela biti gluha. Ona sliši ta klic. V nas gori...

Vztrajajmo! V hudem boju smo. Nikdo naj se ga ne ustraši, ker to bi dalo Italijanom še večji pogum za boj proti nam. Očitno nas Italijani ne napadajo, ker so strahopetci, ampak samo zahrbtno. Samo takrat imajo pogum, ko je njih nad 30, naših pa samo 3. To dokazuje, da so v agoniji, v smrtni borbi. Mislijo, da se bodo s tem rešili? Mi rečemo, da ne! Kmalu bodo doigrali, kmalu bo zapčena njihova usoda. Mi smo začeli živeti in rasti moramo. Mi imamo velika stremjenja, naši cilji so lepi, in doseči jih moramo. Ker smo trdno prepričani, da se to zgodi, če tudi z žrtvami, zato imamo pogum, vero... Brez strahu stojimo v boju in pričakujemo njegovo odločitev.

Italijanska nesramnost nima mej, še vedno nas hočejo žaliti, provocirati in kovati načrte za napade. V ta namen sklicuje italijanska sodrga za jutri, v nedeljo ob 12. opoldne shod v gledališču Fenice. Na tem shodu — pravijo — bodo najostreje protestirali proti dogodkom na Revoltelli, proti Slovenstvu. Ni li to škandal brez primere? Proti komu naj oni protestirajo? Ali smo mari mi zagrešili one dogodke, ali smo mar mi začeli napadati? Zda pa hočejo polentari vse na naša ramena zvrniti. Zlobneži, hinavci! Mi pa vemo, da se bodo na tem shodu v glavnem pečali o tem, kako nas še huje napadati. Kovali bodo vsakovrstne načrte proti nam, lagali se bodo tako, da bo vse po koncu, da bo vse pripravljeno planiti po nas. Mi bomo pripravljeni! Vedeti hočemo, če bodo sploh imeli poguma, da bi javno zborovali. Mi nismo iz lesa, mi ne bomo spali, to naj si zapomnijo. Da se taki ljudje sploh še upajo javne shode sklicevati!

Italijanska univerza v Trstu. Kar za glavo smo se prijeli, ko smo slišali, da je italijanska univerza v Trstu baje že zagotovljena. Kaj pa vlada pravzaprav misli? Ali ni bila že neštokrat opozorjena na to, kakše posledice bi nastale iz tega? Ali se mari strinja z dogodki na Revoltelli, ali jo mari veseli, da teče jugoslovanski dijakovi kri? In kje so naše vseučiliške zahteve? Kje so naše srednje in ljudske šole? Na nas vlada nič ne misli, samo na italijansko fakinažo. Če v nas še ni bilo pravega odpora, nastane sedaj. Mi dolgo trpimo, ko pa enkrat povemo svoje mnenje, takrat ne odnehamo. Le razdražite nas do kosti! Mi nečemo biti več ponižni hlapci, vzdramili smo se. Ali bo vlada upoštevala naše zahteve in želje in pravice, ali jih ne bo upoštevala? Če hoče imeti odgovornost, naj jo ima, toda ne bo samo to, ampak občutila bo sama strahovite posledice. Ko je posoda polna, gre čez. Ali ni res tako?

Na drugi svet je hotela. V torek zvečer okrog 9. ure sta našla dva stražnika v gozdiču »dei Pini« mlado gosposličo, ki je ležala na klopi ter ječala od bolečine. Kakor hitro sta pristopila stražnika bliže, sta spoznala, da se je dekle zastrupilo, zakaj dišalo je po karbolni kislini. Eden izmed stražnikov je odšel poklicat zdravnika z rešilne postaje, ki je dal neznanke prvo pomoč; nato pa je bila odpeljana v bolnišnico. Izvedelo se je, da se dekle imenuje Gioconda Bonivento, in da stanuje v ulici Tesa, št. 9. Stara je komaj 16 let, pa je že občutila britkost nesrečne ljubezni.

Na zdravniški postaji je iskalo zdravniške pomoči v sredo od jutra do večera 21 ljudi.

V nevarnosti, da utone je bil ribič J. Godina iz Šklednja. Odšel je v torek jutraj ribariti z čolnikom v pristanišče pri Sv. Andreju, pa ga je odgnal močan veter daleč od brega. Ko je bil že ves izmučen, je pričel klicati na pomoč s tem, da je mahal s sukničjem, ki se ga je bil slekel. Slučajno ga je opazil eden izmed pristaniških paznikov ter mu je odhitel na pomoč s čolnom. Toda kmalu bi se zgodila nesreča tudi niemu; nikakor ni mogel priti z ribičem do brega vsled nasprotnega vetra. Moral je vzeti smer proti Kopru ter je priveslal do »Punte Grosse«. Od tu je bil poklican mali rešilni parnik »Audax«, ki je prejel ribiča in njegovega rešitelja v Trst.

Pazite na dan 25. marca t. l.

Vešala.

Maribor, marca.

Kot smo že parkrat poročali, se je v sredo in četrtek zagovarjal delavec Ivan Petrena iz Donawitza, doma blizu Vel. Nedelje, radi umora svoje žene in petletne hčerke. Po končani obravnavi je bilo porotnikom predloženo dvojno vprašanje: 1. ali je Petrena kriv umora svoje žene in 2. ali je Petrena kriv umora svoje hčerke? (NB. Hčerka si je od zastrupljenja toliko opomogla, da bo kmalu docela okrevala.) Prvo vprašanje so porotniki potrdili soglasno, drugo pa le s sedmimi glasovi, vsled česar je bil Petrena obsojen na smrt na vešalah. Ne da bi hoteli zagovarjati Petreno, moramo vendar priznati, da se nam cela stvar zdi nekoliko čudna. Vsiljuje se nam par različnih momentov, ki se nam zde važni dovolj, da jih objavimo! Petrena je oba dni obravnavne zločin odločno tajil. Vse obremenilne dokazje je skušal ovreči in storil je to brez razburjenja in jadikovanja. Zagovor mu je tekel malo ne lahko. 2. Žena Petrenova je mrtva. Umrla je — to je dognano — vsled zastrupljenja z arzenom, mišnico. Z njeno smrtjo je bila odpravljena ona edina priča, na koje izpoved bi se bilo lahko fakično opiralo sodno zasledovanje do popolnosti. 3. Takorekoč »kronska« priča je bila 5inpolletna Petrenova hčerka. Izpovedala je najbolj obremenilno. Dekletce pa je govorilo tako gladko, da je na poslušalstvo napravilo zelo mučen vtis, da je bilo dekle vse te čase sem neprestano izpraševano in vsled tega znalo stvar že skoro — na izust. 4. Kot drugi, Petreno obtežujoč moment je pričal

v prvi vrsti masten madež v njegovi ročni (potni) torbici. Ko se je peljal Petrena iz Donawitza v Vel. Nedeljo, je imel s seboj v tej taški meso in močnatno jed, takozvano »šmarn«. Dejal je, da je meso snedel na postaji Leoben, šmarn pa na vožnji, še pred Gradcem. Zlasti, ta jed je bila močno v papir zavita. Kemična preiskava je dognala, da izvira madež masti od toščice. Ni pa, naravno, dognala, kedar je nastal. 6. Petrena je do skrajnosti zanikaval vsak zločin in tudi še čisto ob koncu zagotavljal svojo nedolžnost... Petrena je zapadel usodi — tudi če ga reši pravorek sivolasega vladarja vrvi — le pod težo »obremenilnih dokazov«. V živem spominu pa nam je smrtna obsodba dveh zakonikih, ki se je izrekla pred prilično 8. ali 10. leti. Zakonski par (Segula?) je bil obsojen, ker je zaklal svojo 12letno hčerko, jo razkosal, meso in kosti pa deloma sežgal, deloma poskril v nekem zaboju. Mož se dolgo ni udal, vse se je vleklo mesece in mesece in konečno — je priznal. Vlada mu je podaril življenje... Nekako 14 do 18 mesecev pozneje pa se je v Begunjah zgledala neka zanemarljiva 14letna deklica — hči na smrt obsojenih. Seveda sta bila oba zakonska takoj oproščena, sodniki menda upokojeni, drž. pravdnik premeščen, orožnik degradiran...

Javnost je takrat stala pod mučnim vtisom, da bi se bil skoro zgodil — justični umor...

Ko se je dekletovega očeta vprašalo, čemu da je priznal, je odvrnil: »Bilo mi je že vse eno. Navsezadnje že nisem sam vedel več, ali sem, ali nisem. Smrt bi mi bila odrešenje.« Reklji pa smo tudi, da so se naše kosti, kri in meso, deloma sežgano, a v kovčeku dekletova obleka, ki je bila silno krvava. Stvar je bila ta: dekle je mrzilo šolski obisk. Oni dan so doma zaklali pitanega prašiča. Ker se je dekle balo kazni — je ušlo. Na zaboj postavljeno prašičevo meso je močno krvavelo in kri je prišla skozi špranje na obleko. Ker dekleta ni bilo, starši pa znani kot zelo strogi, so pričeli orožniki s preiskavami. Sodni izvedenci so spoznali prašičeve kosti — za človeške. Človek, ki je zaklal prašiča, bi bil torej zato skoro obsojen...

Tudi takrat je govorila porota. In govorila je sugerirana vsled »obtežilnih dokazov«...

Kdor hoče, naj, če se mu zdi vredno, razmislija...

Zopet veleizdajalec.

Avstrijska trdnjava izdana Italijanom

V trdnjavi Malborgetu je služil že 11 let Franc Brzeski. Mož je bil silno inteligenten in zmožen. Živel je precej v knjigah. Radi svojih zmožnosti mu je bilo marsikaj zaupnega in imel je vpogled v silno važne trdnjavske skrivnosti.

In na svojo nesrečo je mož za hlepel po denarju, ko je videl, kakšne dragocene tajnosti ima v roki.

Začel je načrt za načrtom prodajati — Italijanom. Prodajal jim je celo notranje dele trdnjave Marborget.

Za svoj izdajalski posel je moral dobivati izredno visoke svote, ko njegovo knjižnico cenijo nad 2000 K in njegovo opravno nad 40.000 K. Imel je razkošno stanovanje, kakršnega nimajo niti generali. In to ga je izdalo. Oblasti so ga začele nadzirati in ko so imele dovolj obteževalnega materiala — so ga aretirali.

Kakšne posledice bo to imelo za državo, se še ne ve. Ker gotovo je, da so Italijani našim utrdbam primerno napravili protitrdbe na svoji strani.

Veleizdajalec je zaprt v zaporih ljubljanskega garnizijskega sodišča.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PRED OBČINSKIMI VOLITVAMI V GORICI.

Strah kamorščev. — Z obljubami iščejo pomagacev pri Nemcih. — Na skupni listi tudi Wieser. — Klerikalci proti. — Odločitev v ponedeljek ali torek.

(Telefonsko poročilo našega rednega poročevalca.)

Gorica, 20. marca. Občinske volitve so popolnoma zbegale Bombigove pristase. Začeli so čutiti, da jim gorijo tla pod nogami. Zato so se obrnili za pomoč na goriške nemške

Slovenska brivnica Trst, ulica Belvedere šte. 57 Anton Novak.

Najboljše čevlje po meri dobite v novi čevljarnici

Antona Javernika, Trst, ulica Farneto 33 Prevzamejo se tudi vsakovrstna popravila.

nacionalce. Nemci so zahtevali, da se jim prepusti dva kandidata na skupni listi, med njimi tudi znanega Wieserja, da bi tako preprečili njegovo premeščenje iz Gorice. Kamoristi so predloge sprejeli in sklenili kompromis.

Toda delali so račun brez krčmarja.

Kamoristom prede trda, zato so ti poiskali še drugih pomočnikov — klerikalce, katerim so ponudili štiri mandate. Klerikalci so pa izjavili, da ne morejo sprejeti povabila, če se v družbi nahajajo tudi Nemci. Kamoristi so morali na to odnehati s svojo zvezo z Nemci in ponudili klerikalcem več mandatov. Ni pa še gotovo, če se jim to posreči, ker pred klerikalci vlada vsled kamorškega ravnanja velika ogorčenost. Odločitev pride v ponedeljek ali v torek.

Gorica, 20. marca. V procesu posl. Kovač proti uredniku »Novega Časa« je bil urednik »Novega Časa« obsojen na 40 K globe ali štiri dni zapore.

375MILIJONSKO POSOJILO.

Dunaj, 20. marca. (Uradno.) V današnji štiri ure trajajoči seji kontrolne komisije za državni dolg državnega zbora, kateri so prisostvovali vsi člani razven Maštške in kateri je prisostvoval tudi baron Engel, je bilo po daljšem ekspoziju barona Engla o nujnosti posojila, kakor tudi o načinu najetja novega posojila, z večino glasov sklenjeno najetje 375-milijonov K rovega posojila. Dolg bi se splačal tekom 15 let. — V finančnih krogih so mnenja, da bodo pri tem posojilu udeležene Nemčija, Holandska in Švica. — Naredbe § 14 tičeče se kredite polnomoči izidejo že jutri.

NOVA VOJAŠKA BREMEN.

Dunaj, 20. marca. Jutrajšnja »Wiener Ztg.« prinese cesarsko naredbo, s katero se dovoljuje rekrutni kontingent za leto 1914. (Iz naredbe povzemamo le številke.) Za leto 1915 se zviša rekrutni kontingent za 11.300, za leto 1916 se zviša za 17.000, v letu 1917 se zviša za 17.500, za leto 1918 in nadaljnjih pet let do 1923 se pomnoži letno za 18.000 mož.

DALMATINSKI DEŽELNI ZBOR. RECIPROCITETA ZAGREBSKE UNIVERZE.

Dunaj, 20. marca. Danes so prišli k grofu Stürgkuh dalmatinski poslanci Vukotić, Trešić, Baljak in Činčija. Opozorili so na potrebnost takojšnjega sklicanja deželnega zbora. Grof Stürgkuh je obljubil, da bo stopil glede te zadeve takoj v zvezo z deželnim odborom in namestništvom. Potem se je deputacija dotaknila tudi vprašanja reciprocitete zagrebske univerze. Grof Stürgkuh je dejal, da se je o tej zadevi pogajal s hrvatsko vlado že pred 14 dnevi, toda še sedaj ni dobil od tam nobenega odgovora.

DIREKTA TELEGRAFIČNA ZVEZA RUSIJA-SRBIJA-ČRNA GORA.

Belgrad, 20. marca. Srbski tiskovni urad poroča, da brzojavke iz Rusije, namenjene za Srbijo in Črno goro ne pojdajo nič več skozi Avstrijo, temveč direktno po samostojni posebni poti.

DOGODKI V PARIZU.

Pariz, 20. marca. Pri današnji pogrebni slavnosti ustrelnega urednika Calmetteja je prišlo do krvavih spopadov med pristaši Barthona in Brianda na eni strani in pristaši Cailauxa na drugi. Mnogo oseb je bilo ranjenih, mnogo aretiranih. Policija je morala vzeti sablje v roke.

ANGLIJA PRED DRŽAVLJANSKO VOJNO.

London, 20. marca. Položaj v Ulstru postaja od dne do dne bolj kritičen. Vlada je podvela velike varnostne odredbe. V opozicijskih krogih se trdi, da je državljanska vojna vprašanje kratkega časa. (Vojna bi nastala vsled tega, ker hoče Anglija dati Irski avtonomijo, čemur se protivi angleška kolonija Ulster na Irskem.)

ŽENSKA VOLILNA PRAVICA.

Vašington, 20. marca. Senat je odklonil predlog o ženski volilni pravici s 35 glasovi proti 34.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprejšnji znanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dobro ohranjeno kolo se kupi za 10 let starega dečka. Vpraša se v konfekcijski trgovini A. Lukič, Pred škofijo 19. 100—3

Damske žalne obleke (kostume) vse velikosti po najnovšem kroju priporoča konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo 19. 99—x

Za dame K 3.90 pralne hišne halje (Schlafröcke) iz kamrika in pol delaine vedno na zalogi, razpošilja Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Glavni trg 5—6. 59—x

Več dobro izurjenih mizarstvih pomočnikov sprejme M. Gogala, mizar na Bledu. 95—3

Proda se 2 postelji, omaro za obleko, umivalnik, nočno mizico in banjo za sedet. Vpraša se v trgovini pri »Soncu«, Pogačarjev trg. 76—3

Sedlarskega lakirarskega pomočnika iščem. Ponudbe poslati pisмено na Knoll, Otočac, Hrvaško. 70—4

Sprejme se takoj skrbna varuhinja k otrokom. M. Spreitzer, trgovec, Vojaška ulica št. 2.

Krasne spomladanske bluze bodo razstavljene v nedeljo, ponedeljek in torek, t. j. 22., 23. in 24. marca 1914 v razložbah modne trgovine P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte. 120—3

Novodošlec išče solidnega, ne-sebičnega prijatelja od 30—50 let. »Pylades III. G.« glavna pošta. 117—2

Proda se dva dobro ohranjena otročja vozička. Poizve se v Anončni ekspediciji. 115—1

KORRESPONDENCA.

Dva mlada gospoda želita v svrhu znanja korespondirati z dvema inteligentnima gospicama pod šifro »Vladko« »Miroslav« na Anončno ekspedicijo. 114—1

Če želite najboljši in najnovjši šivalni stroj **„PFAFF“**

s pismono 10letno garancijo si oglejte pred nakupom specialno trgovino trvdke **IGN. VOK**

Ljubljana, Sodna ul. 7 (zraven sodnijske). Cenike pošljem brezplačno.

Kako se pljučne bolezni, dušljivi kašelj in naduho popolnoma ozdravi, poročam vsakomur brezplačno. Pošljite za odgovor kuverto z znamko na gospo B. KOLENSKA, Vrbovice št. 383 pri Pragi (Češko).

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna trvdka: **M. Krištofič - Bučar** Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša. Neprekosljliva v otroških oblekah :: in rojstni opravi ::

Lasne kite

najfiniše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lase in brado „Neril“ po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli brivec in lasničar Ljubljana, Pod Trančo št. 1, (vogal Mestnega in Starega trga). Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Učiteljska tiskarna

Ljubljana, Frančiškanska ul. 6 priporoča posetnice, kuverte, račune, trgovska pisma itd. itd.

J. Zamljen

čevljarški mojster v Ljubljani, Gradišče št. 4 izvršuje vsa čevljarška dela do najfiniše izvršitve in priporoča svojo zalogo storjenih čevljev. Izdeluje tudi prave gorske in telovadske čevlje. Za naročila z dežele zadostuje kot mera poslan čevlji.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to stroko spadajoče blago dobite najceneje v specialni trgovini **A. & E. Skaberné** Mestni trg št. 10.

Velika izbira!

Solidna postrežba!

Krasno posestvo

10 minut od Šoštanja oddaljeno, katero obsega hišo, obokano gospodarsko poslopje in 15 glav živine, obokane svinjake, kozolec s 6 okni ter mlin komaj 30 korakov od hiše, je poceni naprodaj. Posestvo leži popolnoma v ravnini in meri 18 ha 33 m 53 m². Kdor želi kupiti res lepo posestvo, naj ne zamudi te ugodne prilike!

Natančnejša pojasnila daje gospod Fran Rajšter v Šoštanju.

Modistinja **Minka Horvat**, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najceneje izvrše.

FR. P. ZAJEC, Ljubljana, Stari trg 9.

Največja tovarniška zaloga najsolidnejših gramofonov in plošč. Plošče Columbia, Favorite, Odeon, Premier avstr. družbe „Angel“ in „Zonophon“ itd. itd.

Gramofoni že od K 25. naprej. Plošče „ „ „ 1.30 „ Ceniki brezplačno. Vsa popravila se izvršujejo točno in solidno.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke : v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini trvdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“ Ljubljana — Pred škofijo št. 3. — Medena ulica. : Fcseken cdelek v prvem nadstropju. : Cenik na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.

! Novo vodstvo ! staroznane trgovine jestvin in kolonijalnega blaga

Anton Mihelič Trst, Rojan št. 8 (tik rojanske cerkve)

se priporoča vsem starim in novim odjemalcem. Voditelj: Jakob Mršič.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg-Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu. Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvu in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavi. — Tekom leta 1912, se je zavarovalo 21.380 oseb za kapital na 180 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1113 milijonov kron. — Premoženje družbe znaša nad 434 milijonov kron.

Ustanovljena leta 1831.

Pri nakupu različnega manufakturnega blaga se blagovolite obrniti na trvdko

A. & E. Skaberné Mestni trg 10. obstoji od l. 1883.

Na debelo in drobno! Izredno nizke cene! **Prenočišče. - Gostilna. - Buffet.**

TRST Hinko Kosič TRST

ulica Carradori 15 (vogal Geppa)

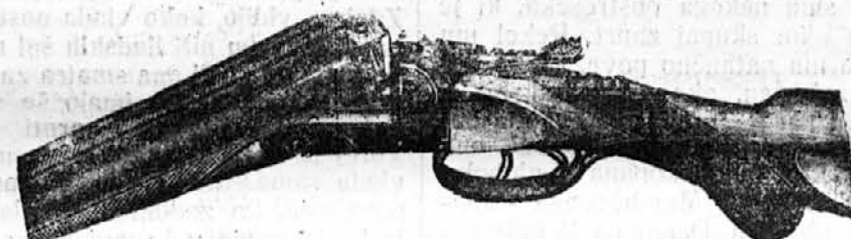
se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gosposka ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerné. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbé iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Selenburgova ulica št. 6.

Velika zaloga pušk, samokresov, pištol in lovskih priprav.

Topič „SALUT“.

Priprave za ribištvo. Umetni ogenj. C. kr. prodaja smodnika. Ceniki zastoj in franko.

Spomladne novosti so tukaj.

Najmodernejši raglani, obleke za gospode in dečke v najnovjših fasonah — dospela je ogromna izbira pariških in berlinskih modelov za dame v modernih barvah in krojih.

Velika partija damskih kostumov po 10 K, katere ni bilo dosedaj za dobiti.

Ogledati si zamorete le v trgovini

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6. Telefon 132.

Spomladne modele za dame in deklice priporoča

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Za gospode in dečke največja izbira oblek in površnikov najnovjšega kroja.

Priznana najnižje cene! Solidna in točna postrežba.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrti z manjša očitimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.432.56. — edskodnine in apikalije K 123.257.665.77. v zajemno zavarovalna banka v Pragi.

Generalno zastopstvo v Ljubljani

„SLAVIJA“ Po velikosti druge vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo. Vsa pojasnila daje čigar pisarne so v lastni bančni hiši

Gosposka ulica št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zadrževanje prosence